

SVETE MISE U TJEDNU 25.3.2012.- 1.4.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
25.3.	N	5. KORIZMENA	09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Sofija, Mato i Dragutin i ob. Zvonar, obit. Burulic 11.00 – Župna KRŠTENJÉ: Luka i Jakov Šoš 14.00 – KRIŽNI PUT PO VIRJU 18.00 + Rozalija(god) i Stjepan Plemenčić, Tanja Đurišević
26.3.	P	NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO (BLAGOVIJEST)	18.00 + Marica Godina
27.3.	U	<i>sv. Ernest von Hohenstein, sv. Filet, Lidija i drugovi; (Lada) sv. Rupert</i>	09.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED bolesnih po kućama – Sv. Ana 10.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED bolesnih po kućama – Šemovci 18.00 + obit. Slamić, Sabolić. Levačić i Aušperger
28.3.	S	<i>sv. Kastor i Dorotej, sv. Prisk, Malkus i Aleksandar, sv. Spes; (Nada)</i>	11.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED – Virje 11.30 – Župna sv. misa 16.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED – Sv. Ana 16.30 – USKRSNA SV. ISPOVIJED – Šemovci 17.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED – Virje 18.00 + Petar Pokec i rodit. Matišin 19.00 – Marijina Legija
29.3.	Č	<i>sv. Bertold, sv. Eustazije, sv. Jona i drugovi, sv. Pastor</i>	09.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED bolesnih po kućama – Virje 18.00 + Ivan Petračić 18.30 – KLANJANJE I MOLITVA
30.3.	P	<i>sv. Kvirin, sv. Pato, sv. Viktor, sv. Zosim iz Sirakuze</i>	09.00 – USKRSNA SV. ISPOVIJED – Virje 17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 – KUMULATIVNA: Ivan i Ivka Lauš; Ivan Kolert; Valentina Šikulec i zdravlje u obit.; na čast BDM; Mijo Živko(god.) i Katica, sve iz ob. Babec
31.3.	S	<i>sv. Amos, prorok</i>	07.00 + Stjepan Beljak, Ana i Josip Kelemen
1.4.	N	CVJETNICA <i>sv. Hugo iz Grenobla sv. Teodora Rimška; (Božica), sv. Venancije</i>	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Cvjeta i Dragutin Račan, Ivan Miletić 09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Jagica Marčinko 11.00 + Katica Podgorelec i rodit., duše u čistilištu 14.00 – KRIŽNI PUT NA KALVARIJI U SV. ANI

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 270 komada

Zrno mora umrijeti!

(Iv 12,20-33)

San je svakog židovskog muškarca bio barem jednom u životu proslaviti Pashu u svetome gradu. Zato su Židovi iz domovine i dijaspora sa svojim obiteljima dolazili pred blagdan koji se slavio tjedan dana. Bio je to temeljni spomen-događaj njihova religijskog i nacionalnog identiteta. U mnoštvu hodočasnika bila je i skupina Grka "koji su se došli klanjati na Blagdan". Već su bili prihvatili vjeru u Boga jedinoga te došli izraziti vjerničku solidarnost s hodočasnici i obaviti propisane pobožnosti. Židovi su takve obraćenike zvali Prozelitima i rado su ih gledali u svojim redovima. Očito da ovi obraćenici nisu promijenili svoj grčki mentalitet i kulturu. Isus pristaje da ih primi i očito zna njihovo grčko očekivanje od filozofa ili vjerskog učitelja koji bi morao biti mudar i dovršiti svoj život na dobru glas. Isus ih "prizemljuje" najavom svoga "časa" koji je zapravo vrijeme nasilne smrti. To buduće podizanje na križ Isus gleda kao uzdizanje u slavu. Grčki mentalitet ne može pojmiti da bi mudrac i Božji čovjek završio sramotnom smrću, a Isus na temelju biblijske tradicije u smrti nevinih patnika najavljuje da će njegova nasilna smrt biti dio Božjeg plana i vodit će u proslavu.

U Galileji, kao žitnici svete zemlje, Isus je puno puta morao gledati poljoprivrednike koji siju pšenicu i strpljivo čekaju da vlaga i toplina zemlje izmami iz zasijanih zrna klicu koja će izrasti u bujan klas. U takvom ozračju poljoprivredne kulture on sebe uspoređuje sa zrnom pšenice koje pada u zemlju i donosi obilat rod. Pri pomisli na nasilnu smrt koja ga čeka Isus se ne stidi priznati svoj ljudski strah: "Duša mi je sada potresena, i što da kažem? Oče, izbavi me od ovoga časa? No zato i dođoh u ovaj čas!" On je uznemiren i ljudski ustrašen, jer zna da su vjerski starješine odlučili ušutkati ga zato što je uskrisio Lazara, istjerao trgovce iz hramskog dvorišta i prilikom svečanog ulaska u Jeruzalem dopustio da mu hodočasnici kliču kao kraljevskom Mesiji. Znao je da on ne može zanijekati svoj identitet niti uvjeriti one koji mu rade o glavi o ispravnosti svoga postupanja i učenja.

(Prema propovijedi sa www.mladicentar.org)

KAKO MOŽE USPJETI LJUDSKI ŽIVOT?

*Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, lišće mu nikad ne vene,
ne staje na putu grešničkom* *sve što radi dobrim urodi.*
i ne sjeda u zbor podrugljivaca, *Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi!*
već uživa u Zakonu Jahvinu, *Oni su k'o pljeva što je vjetar raznosi.*
Zakonu njegovu misli dan i noć. *Stoga se opaki neće održati na sudu,*
On je k'o stablo zasađeno *ni grešnici u zajednici pravednih.*
pokraj voda tekućica *Jer Jahve zna put pravednih,*
što u svoje vrijeme plod donosi; *a propast će put opakih.*

Psalam 1. pred čovjeka iznosi alternativu: put u propast - ili put Zakona. Riječ je o radosti zbog Božjih zapovijedi. Sv. Benedikt sročio je svoje iskustvo da Božja zapovijed nije nešto što čovjeka sputava ili što bi čovjeku ograničavalo njegove životne mogućnosti, naprotiv, svi dobivaju ako se drže Božjih zapovijedi. Čovjek, naime, nije pljeva što je vjetar raznosi. On dobiva svoje dostojanstvo, to znači svoju težinu pred Bogom, svoju slobodu i svoju radost po obdržavanju Zakona koji daje uporište te ujedno otvara put.

Treba moći otići, a opet stajati čvrsto poput stabla. Otići, dati se na put, te istovremeno čvrsto stajati i ostati - to ukazuje na dva lica koja prožimaju naš život. Otići može u negativnom smislu značiti: muž napušta ženu s malom djecom; ili pak žena napušta muža s hipotekom na novoj kući. Čovjek odlazi da bi pobjegao pred odgovornošću, kad osjeća poteškoće, ili kad jednostavno više nema volje nastaviti.

Suprotnost odlasku jest ostanak. No i tu treba razlučiti stvari. Postoji ostanak koji znači okoštaloš, hod u mjestu, tvrdokornost i ukočenost: "Neka sve bude po starome. Ništa se ne smije mijenjati." Ako se malo pomnije razmotri i razmisli, takvi odlasci i takvi ostanci zapravo se svode na isto. Obojica, kako onaj koji odlazi tako i onaj koji ostaje, bježe od života. Obojica odbijaju trijezno i odgovorno prihvatiti život koji konkretno žive, premda znaju da im ga je Bog poklonio i povjerio. Niti jedan, kako onaj koji bježi tako i onaj koji ostaje, ne žele se mijenjati. Psalam pak želi da dođemo do jasnoće, da svojem životu pristupamo s istinom i odvažnošću. Tada ostati znači: Svatko ostaje kod svojega uvjerenja, kod svoje istine, kod odluke koju je jednom donio. "Ostajem kod svoje riječi!" "Održat ću svoja bračna obećanja. Ostajem sa svojim bračnim drugom." "Ostajem kod svoje vjere, kod Isusa." To nema nikakve veze s tvrdoglavošću, nego je riječ o postojanosti, o vjernosti. Ostajem kod toga, unatoč teškim okolnostima i protiv svih trendova.

(Prema www.benedictus.info)

OGLASI I ZAHVALE

Subota: ministrantski susret u 09.00h; čišćenje crkve

Nedjelja: *Nazaret, Martinci*

Skupljamo za haljine koje će nositi krizmanici na dan podjele Sv. Potvrde.

Ove nedjelje je skupljanje kolekte za izgradnju Caritas Doma u Varaždinu.

CVIJETNICA: blagoslov grančica bit će kod vrtića a zatim procesija u crkvu. Grančice možete nabaviti prije sv. mise ispred crkve. Pjeva se Muka Gospodina našega Isusa Krista na sv. Misi u 11.00h

Nema vjeronauka za prvopričesnike i krizmanike...

OZIVI: OLIVER BUKVIĆ, Starigrad, Krešimirova 32 i **KRISTINA HALUSEK**, Virje, Gradišće 45 žele sklopiti sakrament ženidbe. Vjenčanje će biti 05. svibnja 2012. u Virju.

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona. Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji: Rumeck, Virje, Gorička 24, Patriarka, Virje, Lugarićeva 21, Ciganović, Virje, Mitrovica 121, Godina, Virje, B. Radića 3

Prof.dr. sc. M. Špehar:
«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ ZA MNOGO, A JEDNO JE POTREBNO»
SVEĆENIČKA DUHOVNOST U DUHU ISUSOVIH RIJEČI
«...A JEDNO JE POTREBNO»
(10. dio)

Tu-biti: živjeti

Gdje god čovjek radi ne zato da čisto obavli posao nego gdje on sebe želi dati u sve ono što radi (što je jednostavno nemoguće), osjetit će ono što je osjetio tadašnji prefekt Kongregacije za nauk vjere kardinal Ratzinger, odgovarajući u jednom intervjuu: «Često se pitam kako još mogu ispunjavati obveze i u drugim kongregacijama te pritom ostati čovjek i ne zapustiti svoje osobne odnose.» Sam će reći u istom intervjuu: «Moramo shvatiti da ne postoji svećenik koji odgovara idealiziranoj slici svećenika.» Takvoga ne prikazuje ni Drugi vatikanski sabor, kada najprije stavlja kao izvore njegove duhovnosti pastoralno djelovanje. Ali da bi to pastoralno djelovanje bilo ne mehaničko nego da svećenik zaista bude tu u onome što čini, Presbyterorum ordinis nabraja još neka «sredstva» koja ne smijemo shvatiti ni doslovno kao sredstva, a još manje kao pomoćna sredstva. Mnoga su od njih nabrojena u dokumentu: I pastoralno djelovanje svećenika koji poučava i dijeli sakramente i osobna duhovnost neodvojive su, ne gube se, ne nestaju jedno u drugome već žive poput dviju Isusovih neodvojivih naravi. Ako se odvajaju, onda neće postojati ni caritas pastoralis ni duhovnost. Među «sredstva» – ali puno je bolje reći «načini» ili «putovi», jer duhovni život po sebi nema sredstva nego načine življenja, odnosno putove življenja za koje je važno na koji se način žive – dokument ubraja: dnevno čitanje i slušanje riječi Božje (gdje se misli na osobno bavljenje njom, ne samo na čitanje i slušanje riječi Božje u liturgijskome činu), mrtvljenje tijela, dnevno prikazivanje mise (barem je jasno da misa ne može biti «sredstvo» duhovnosti nego najizvršniji put) i sebe Bogu, osobna askeza i molitva i drugo. U caritas pastoralis nužno spada «sjedenje do nogu Gospodinovih». Možda se osjećamo previše emancipiranima, možda nam ovo «sjedenje do nogu Gospodinovih» slično na ropsko, mazohističko ponašanje ili neku čudnu srednjovjekovnu duhovnost. Dovoljno je ipak samo malo i danas vidjeti i stvarnost i simboliku istočnjačkog sjedenja do nogu te ćemo odmah uvidjeti da to nema nikakve veze sa zapadnjačkom nelagodnom i zapadnjačkim predrasudama, jer za istočnjaka to je znak opuštanja i znak blizine s drugim. Sjediti do nogu Gospodinovih znači zaista biti tu, odmarati se od drugih aktivnosti, ali biti pozoran i dušom i tijelom. Kad su sve aktivnosti umirene, onda se može aktivno slušati, i to upijati svaku riječ sugovornika. Ne radi se, dakle, o sjedenju do nogu nego o usredotočenju svega na slušanje. Već za Stari zavjet, koji zabranjuje bilo kakvu izradu slike ili kipa Boga, sve se usmjerava na slušanje Boga. Slušanje je i u kršćanskoj duhovnosti viši stupanj duhovnosti i viši stupanj meditacije, koja započinje najprije «gledanjem» slike koju nam evanđelje nudi, a onda se postupno gubi gledanje, postaje bespotrebno i čak ometa, jer se sve usredotočuje na slušanje.

(Nastavak u sljedećem župnom listiću)